

ΑΠΟ ΤΗΝ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥ

"Ανθρώποι που έκαναν... τεύς σκύλλευς !

Σε πολιτιστέρους χρόνους, στην Πολωνία, ή συκοφαντία έθεωσε ίδιο ώς ένα μπό τα βαρύτερα έγκλήματα. Γι' αυτό και είχε άφενσθη για τούς συκοφάντες μάλιστα ποινή. Κατεδικάστονταν για γυρίζουν τρεις φορές την ήμεραν—πρωτ, μεσημέρι και βράδυ—στούς δρόμους; έπι μισή ώρα, περπατώντας με εδ..τεσσερα και μιαύμενος, το γαύγισμα των σκύλων! "Ένας χρονογράφος της έποχης, ήσανέρθε, διτι μερικής ήμερες δεν άκουγε κανές παρά γαυγίσματα... σκυλλανθρώπων μεσά στους δρόμους! Φαντασθήτε τώρα σε ποιο σημείο θίλεται η συκοφαντία στην Πολωνία κατά το παρελθόν ...

***

‘Ο Μ. Φρειδερίκος και η Σιλεσία

"Όταν ήταν άκομα μικρό παιδί δ Μ. Φρειδερίκος, είληλασε μέσα στο διαμέρισμά του Βασιλέως Θεού του, διόπιος οπίστημα τη στιγμή αυτή μερικά γνήσια, κι' άρχισε να παίξη με το τόπο του. "Έβαψα το τόπο του μικρού Φρειδερίκου έπειτα πάνω στο τραπέζι, στο διόπιο έργαζονταν δι θεοί του. Ο βασιλεὺς το πήρε και το ξανάδωσε στον άνευπο του, κάνοντάς τον πιο προσεκτικό. Μά δι μικρός Φρειδερίκος αμφιστάντας την σύσταση του θεού του δεν πρόσεξε και το τόπο του ξανάδωσε πάντα στο τραπέζι τον βασιλέος, δι ποιος τον ξανάδωσε. "Η μπροστέα διμος αυτή δι βασιλεύοντος άπαντανηθή και έπι τρίτοι. Τη φορά δύμας αυτή δι βασιλεύοντος δεν έπεστρεψε το τόπο στον άνευπο του. 'Ο νεαρός Φρειδερίκος, άφοι μάταια περίμενε κάποιον όρα, έχασε έπι τέλους την υπομονή του και παίρνοντας στάσι απειλητική πήγε και στάθηκε μπρός στο τραπέζι του θεού του και τον είπε :

— Θά μου δύναται η Μεγαλειότητά σας τόπο μου, ναί ή όχι ; Πέστε μου άμεσος για να κανονίσω τη στάση που άπεναντί σας !

"Ο βασιλεὺς ένθυσαντάκης από το άγνωστον υψος την άνευπον του. Και βλέποντας διτι θά ζήτησεν μια ήμερης άνταξιο διάδοχο στὸν θρόνο, τὸν πῆρε στὴν άγκαλιά του—τὸν Φρειδερίκο βέβαια—και φιλούσας τὸν τού που και τού είπε :

— Νά τό τόπο σου παιδί μου ! Μάθε δε διτι είμαι καταχαρούμενος γιατί βλέπω διτι δεν δι μπροστέα κανείς να σοή πάρη ποτὲ τη Σιλεσία μάτι τάχρι !

"Ήτο δε η Σιλεσία χώρα άμφισθητουμένη άπ' τούς ήθρούς του Βασιλέως.

***

‘Ο Μολιέρος... κακωπαίρετς

"Ένα άπο τα πολλά έπαγγέλματα που μετήλθεν ό διάσημος γάλος καμπανολαράρος Μολιέρος κατά τις δισταγές ήμερες της ζωῆς του, ήταν και το τού..καμπαρέρη, στ' άνάκτορα του Βασιλέως 'Ηλίου. "Ένα βράδυ τακτοποιώντας δι Μολιέρος το κρεβάτι του Βασιλέως δεν μπορούσαν να το καταφέρουν και τόσο καλά κ' έζητησε τη συνδρομή άλλου συναδέλφου του. Μά δι βαλαμπόλος έκεινος που ήξερε τὸ κύριον έπαγγέλμα του Μολιέρου, γύρισε και τού είπε περιφρονήσα :

— Δεν τὸν βλέπεται νά βοηθήσω ένα θεατρένο !...

Κι' αυτό γιατί—άλλοιμονον—τὴν έποχη έκεινη είχαν άκρη κακή ίδεα για τούς ήθοποιούς...

ΜΙΚΡΑ - ΜΙΚΡΑ

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

(Άπο τὰ σατυρικὰ φύλλα δἰου τοῦ κόσμου)

— Τὸν βλέπεις αὐτὸν τὸν ἄνθρωπο ; Είνε άπο έκεινους που πετούν τὰ λεπτά τους ἀπὸ τὸ παράθυρο.

— Άλλήθεια ; Καὶ... ποῦ κάθεται;

***

— "Οταν είμαστε άρρωστημασμένοι μ' ἀγαπούσες περισσότερο, ἐνδι τώρα πού παντερυτήκαμε..

— Πινθανόν, ἀγαπήτη μου, 'Αλλά πρόπτει νά ξέρης διτι ή παντεμέμης γυναικες... δεν μού δέρσουν και τόσο πολύ ..

***

'Η σύζυγος.— Τι θά είχατε σεις οι άντρες, αν δι Θεός δεν έκαναν διμᾶς τις γυναικες ;

— Ο σύζυγος (Μέ άφελες).— Μια πλευρά περισσότερερο !

***

— Ο πελάτης, (στὸ Σενοδοχείο) : Γκαρούν, έχω μόνον δέκα δραχμές... Πές μου τι μπορεῖς νά μού συστήσους ;

— "Ενα... άλλο ξενοδοχείο !

***

— "Αγαπητή μου κύριε, σάς συμβουλεύω νά πληρώσετε τὸ λογαριασμό σας. 'Οποιος είναι τακτικός στὶς πληρωμές του πλουτίζει.

— Πολὺ πιθανόν... άλλα ποιός σας είπε πώς θέλω νά πλουτίσω :

***

— Ποιοι είναι τὸ πλεορετικό του ἀσθενής ;

— Πεθαμένος !

***

— Ο για το δ ο ζ.—Νά ξήρεις πάντοτε υπ' ζψυν σου, διτι τὸ κρασί είνε δι μεγαλειότερος έχθρός σου, αν θέλεις νά γίνης καλά.

— Ο ά σ θ ε η ζ.—Πρέπει διμος νάγασταις τούς ήθρούς μας...

— Ο για το δ ζ.—Ναι, άλλα ξήρι και νά τούς καταπίνουμε !...

***

— "Εχω μια ιδέα που άξειται πέντε έκαπομπύρια !

— Πόσο τὴν πουλάς ;

— Πέντε... πρόγκα μού φτάνουν !...

***

— Ξέρεις, ή κόρη μου καταρόθωσα νά άνεβη πολὺ ψηλά. "Όλες ή μεγάλες προσποκίστητες μιλούν μαζή της.

— Μά τι θέσι ξήρι ;

— Είνε τηλεφονήτρια !

***

— "Η σύζυγος.—Τέτοια ωρα μού έργεσαι στὸ σπίτι ;

— Ο σύζυγος.—Τί ηθελες νά κάνω, άφοι δικλίσαν δια τὰ καφενεία !

***

— Σὲ παρακαλώ νά μού δανείσης έκαπο φράγκα. Τὰ θέλω για σώσω τὴν τημή μου.

— Δεν έχω παρό πενήντα μαζή μου.

— Δώσε μον τα.

— Και η τημή σου :

— Θα σαθή κατά τὸ ημεσι !

***

— Έλεηστας με, κυρία μου. 'Ο πατέρας μου είναι στὴ φυλακή ή μητέρα μου στὸ νοσοκομείο ! "Άγιοισσα στὸ σπίτι χωρίς δεσμά, θε μ στάσουν και οι δυο τους στὸ ξύλο ! 'Έλεηστας με, λοιπόν, κυρία μου !

***

— Γιατί βάφεις τόσο πολύ τὰ χειλί σου, άγαπητή μου ;

— Θέλω τὰ φιλιά μου νά σαν μένουν ά ν ε ξ α ε ι π τ α !

***

— 'Η Κ ο ο ζ (στὸ πατέρα της, πού γυρίζει από τὸ σπίτι τοῦ δραφανιστικοῦ της, δι οποιος είναι νεαρός γιατρός).—"Ε, μπα μπάκα, τι λές ; "Έχει καλή πελατεία δι μνηστήρας μου ; Ελεῖς κόσμο νά μπανεις και νά βγανεις ;

— Τούλαστος έτοις φαίνεταις. "Οση μόρα ήμουνα έκει, ήρθαν τρεις μρρωστοι δικαστικοι κλητηρίες !

— Ο Κατεψυγμένος